

ΛΑΤΙΝΙΚΑ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ 2003
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετάφραση

Τότε ο Κάμιλλος, που για πολύ καιρό ήταν εξόριστος κοντά στη Αρδέα εξαιτίας της μη ακριβοδίκαιης διανομής της λείας που πήρε από τους Βήιους, αν και βρίσκονταν μακριά, έγινε δικτάτορας, ακολούθησε τους Γαλάτες ενώ ήδη έφευγαν, αφού τους εξολόθρευσε, πήρε πίσω όλο το χρυσάφι. Αυτό, επειδή ζυγίστηκε σε εκείνο το μέρος, έδωσε το όνομα στην πόλη, ονομάζεται δηλαδή Πίσσαυρο γιατί εκεί ζυγίστηκε το χρυσάφι. Ύστερα από αυτή τη πράξη ο Κάμιλλος επέστρεψε στην εξορία (στον τόπο της εξορίας) από όπου όμως ύστερα από παρακλήσεις επέστρεψε.

Παρακαλώ ζήτησε τα ίχνη του ανθρώπου και με πολλή προσοχή στείλτε τον στη Ρώμη ή επιστρέφοντας από τη Έφεσο πάρ' τον μαζί σου. Μη σε απασχολήσει πόσο κοστίζει. Γιατί μικρή αξία έχει όποιος είναι τέτοιος μασκαράς. Αλλά από την ελεεινή πράξη και το θράσος του δούλου τόσο οργίστηκε ο Αίσωπος, ώστε τίποτε δε θα του ήταν πιο ευχάριστο από την επανάκτηση του δραπέτη. .

1 α.

<u>iure</u> :	<u>δοτική ενικού</u> :	iuri
	<u>αιτιατική ενικού</u> :	ius
<u>civitati</u> :	<u>γενική ενικού</u> :	civitis
	<u>αφαιρ. πληθυντικού</u> :	civitatibus
<u>hominem</u> :	<u>αφαιρετική ενικού</u> :	homine
	<u>γενική πληθυντικού</u> :	hominum
<u>scelus</u> :	<u>δοτική ενικού</u> :	sceleri
	<u>ονομαστική πληθυντικού</u> :	scelera
<u>recuperatio</u> :	<u>αιτιατική ενικού</u> :	recuperationem
	<u>αφαιρετική ενικού</u> :	recuperatione

1 β.

<u>is</u> :	γενική ενικού:	eius
	αιτιατική πληθυντικού:	eos
<u>quibus</u> :	δοτική ενικού:	cui
	ονομαστική πληθυντικού:	quae
<u>hoc</u> :	γενική ενικού:	huius
	αιτιατική πληθυντικού:	haec

1 γ.

<u>Θετικός</u>	<u>Συγκριτικός</u>	<u>Υπερθετικός</u>
parvi	minoris	minimi
gratum	gratius	gratissimum

2 α.

<u>Praeseus</u> :	sequatur
<u>Imperfectum</u> :	sequeretur
<u>Futurum</u> :	secuturus sit
<u>Perfectum</u> :	secutus sit
<u>Plusquamper</u> :	secutus esset

2 β.

<u>recepit</u> :	reciperes
<u>dedit</u> :	dant
<u>dicitur</u> :	dicetur
<u>rediit</u> :	redibam
<u>investiga</u> :	investigatu
<u>mitte</u> :	mitti/missum iri
<u>deduc</u> :	deducite
<u>noli</u> :	noluisti
<u>possit</u> :	potuissent

3 α. dictator = κατηγορούμενο στο υποκείμενο Camillus του ρήματος factus est

is = υποκείμενο του ρήματος secutus est

civitati = έμμεσο αντικείμενο στο dedit σε δοτική

Romam = αιτιατική κίνησης σε τόπο στο mitte

Epheso = αφαιρετική απομάκρυνσης από τόπο στο rediens

preti =γενική κατηγορηματική της αξίας στο est

β. ut nihil ei gratius posit esse quam recuperatio fugitivi:

Επιρρηματική συμπερασματική πρόταση που χρησιμεύει ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος. Εισάγεται με το συμπερασματικό σύνδεσμο ut nihil και επομένως είναι αρνητική (στην κύρια πρόταση υπάρχει η δεικτική αντωνυμία tanto) και εκφέρεται με υποτακτική επειδή στα

λατινικά το αποτέλεσμα θεωρείται πάντα μια υποκειμενική κατάσταση και συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα (possit) για το παρόν και το μέλλον, εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (το adfectus est είναι παρακείμενος με σημασία ενεστώτα). Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων γιατί το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του.

γ. Ne spectaveris

4 α. Noli spectare quanti homo sit:

Η δευτερεύουσα πρόταση της περιόδου είναι η “quanti homo sit” που είναι μια πλάγια ερώτηση μερικής άγνοιας ως Αντικείμενο στο απαρέμφατο spectare. Εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία quanti και της εκφέρεται με υποτακτική γιατί η εξάρτηση θεωρείται ότι δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης και συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα (sit) για το σύγχρονο στο παρόν, εξάρτηση από αρκτικό χρόνο (noli spectare) σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων.

Στον ευθύ λόγο θα γίνονταν ευθεία ερώτηση:

Quanti homo est?

β. Cicero illum monebat ut hominem investigaret.